

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 302/2026
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Ружић, адвокат из ..., против туженог ЕПС ЈП „Електрокосмет“ Приштина, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2342/2025 од 19.11.2025. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2342/2025 од 19.11.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2342/2025 од 19.11.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 405/24 од 26.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се поништи Анекс XI туженог број ...-.../... од 18.03.2022. године којим се мења Уговор о раду број .../... од 16.10.1996. године којим ће тужилац обављати послове у просторијама предузећа у Лепосавићу, које измене Уговора и Анекс почињу да важе од 01.04.2022. године, а прихватањем Анекса XI тужилац задржава право да пред судом оспорава његову законитост у року од 60 дана од његовог закључења, као незаконито и неправилно, те противно императивним одредбама. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на радно место „...“ у привремено фактичко седиште управе дела предузећа туженог, ЕКМ у Косовској Митровици у улици Филипа Вишњића бб. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове парничног поступка од 235.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2342/2025 од 19.11.2025. године, ставом првим изреке потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу П1 405/2024 од 26.05.2024. године у ставу првом и другом изреке и у том делу жалба тужиоца је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 90.000,00 динара, док се захтев туженог за накнаду трошкова поступка преко наведеног износа па до износа досуђеног првостепеном пресудом од 235.000,00 динара одбија као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију, захтевајући трошкове ревизијског поступка.

Предмет тужбеног захтева је поништај Анекса Уговора о раду, закљученог између тужиоца и туженог, којим је измењен уговор о раду тако што је тужилац распоређен на друго радно место, те да се тужилац врати на радно место на које је распоређен уговором о раду, који захтев је одбијен. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), јер иако тужилац тужбом траже заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај анекса уговора о раду, то ни ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**